

„El nu avea niciuna de făcut”

Unui om bătrân, pe care îl cunoșteam bine, îi fusese subit răpit de moarte un fiu, care, ca și el, Îl cunoștea pe Domnul ca Mântuitor al său. Un predicator, prieten cu el, a venit întâmplător la locul de muncă al bătrânului, s-a apropiat de el pentru a-i prezenta condoleanțele sale și a spus printre altele:

„Totul ar fi bine, dacă ar fi făcut pace cu Dumnezeu.”

„El nu avea niciuna de făcut”, a răspuns bătrânul meu prieten, în dialectul său natal, oarecum nedeslușit.

„Cum?”, întrebă predicatorul.

„El nu avea niciuna de făcut.”

„Ce spuneți?”, întrebă predicatorul încă o dată.

„El nu avea niciuna de făcut”, a fost același răspuns.

Întrebarea a fost repetată de mai multe ori, dar mereu în același mod și s-a răspuns la ea pe aceeași intonație, până când predicatorul s-a îndepărtat clătinând din cap. Prietenul meu a privit în urma lui, încotro se ducea. După terminarea lucrului, el l-a urmat și a reluat conversația cu cuvintele:

„Ce spuneți despre fiul meu?”

„O”, a răspuns predicatorul, „spuneam că totul ar fi bine, dacă ar fi făcut pace cu Dumnezeu.”

„Și eu spuneam”, a explicat bătrânul, „el nu avea niciuna de făcut. Doar știți că Domnul Isus a strigat pe cruce când a murit: «*S-a sfârșit!*»”

„Ah, acum vă înțeleg”, a răspuns predicatorul bucuros. „Aveți dreptate. Fiul dumneavoastră nu avea nicio pace de făcut. *Domnul Isus a făcut pace* când a suferit și a murit pe cruce. Da, slavă Domnului! *El nu ne-a lăsat nimic de făcut!*”

Titlul original: „Er hatte kein‘ zu machen”
din *Samenkörner (Neue Folge 20) 1926*